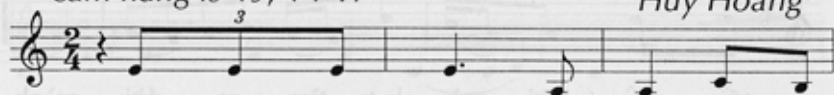

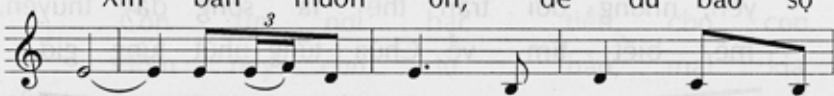
TA KHÔNG THỂ BỎ CON

cảm hứng Is 49, 14-17

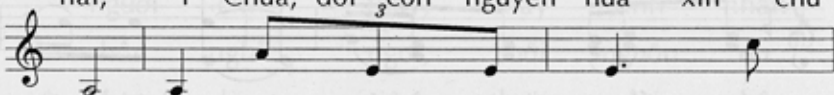
Huy Hoàng

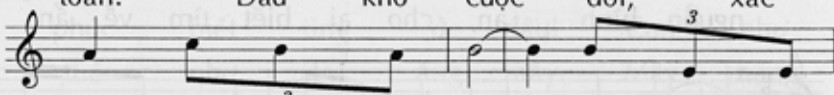
Trong cơn hoang mang nhiều lần, con tự
Bao nhiêu đau thương, dập vùi, con kiệt
Xin ban muôn ơn, để dù bao sợ

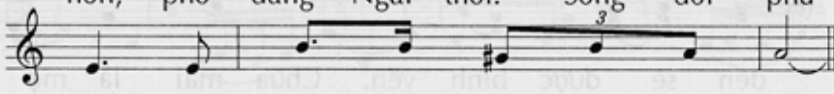
ngi: Chúa đã bỏ con, Ngài đã quên con
sức. Con đã cậy trông tình Chúa thương quan
hãi, Ý Chúa, đời con nguyện hứa xin chu

trời. Có người mẹ nào quên
phòng. Khấn cầu cùng Ngài, tiếng
tòan. Đau khổ cuộc đời, xác

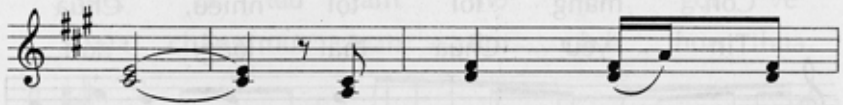
được đứa con mình chẳng? Có người mẹ
lòng thiết tha ngày đêm Nhưng Ngài ẩn
hôn, phó dâng Ngài thôi. Sóng đời phủ

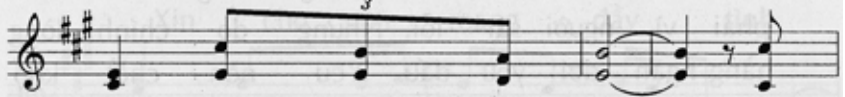
nào chẳng thương con mình đã cứu mang.
mặt, để con giữa đời sóng lên dênh.
đầy, lòng con trông cậy Chúa khôn vơi

Cho dù người mẹ có quên con

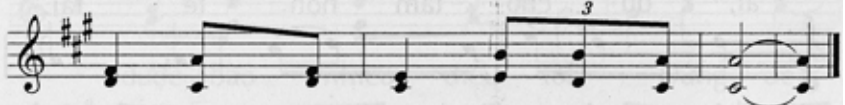
mình, thì Ta chẳng bao

giờ lãng quên được con. Cho

dù người mẹ bỏ rơi con mình. Thì

Ta mãi muôn đời yêu con trọn tình.